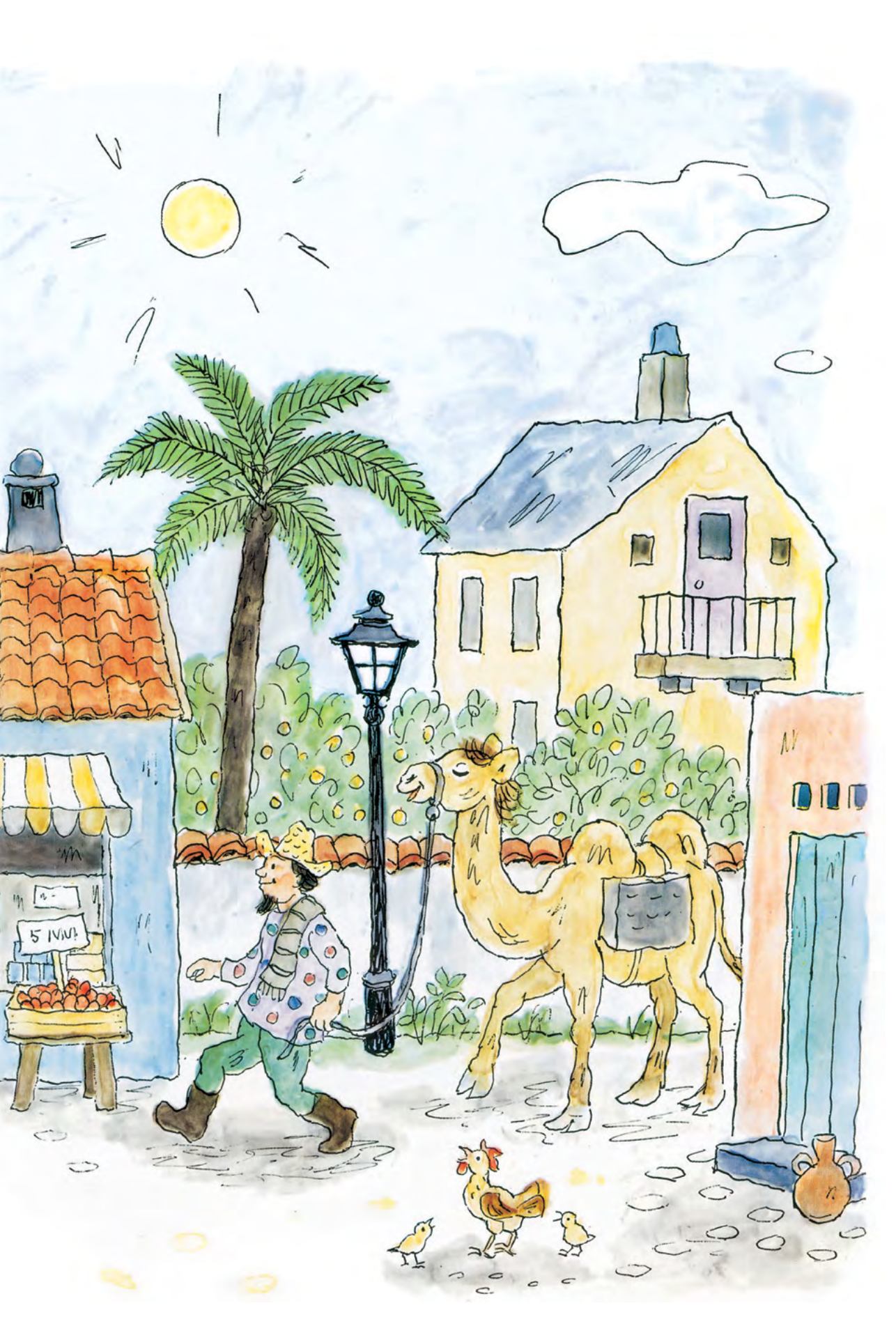

**ХОРА И РАЗБОЙНИЦИ
В КАРДАМОНОВИЯ ГРАД
ТУРБЬОРН ЕГНЕР**

enthusiast
| Children's
| Books

КАРДАМОНОВИ ПЕСНИ

Най-главен полицај Бастиян	5
Песен за времето	9
Трамваят в Кардамоновия град	11
Песен на разбойниците	17
Песен на леля София	22
Камумила свири	28
Кардамоновата песен	36
Говорещата камила	38
Сърдитата песен на леля София	39
Окуражителна песен за залавяне на разбойници . . .	50
Разбойниците търсят тук и там	56
Песен на разбойниците	60
Сърдитата песен на София	68
Песен за миенето	70
Радостна разбойническа песен	78
Танц на коня	83
Папагалът от Америка	84
Песен за възхвала на Тобияс	88
Песен на разбойниците	95
Малката песничка на госпожа Бастиян	107
Разбойническа песен за миенето	108
Песента на бръснаря	113
Поздравителна песен за разбойниците	132

Нотите на песните са на с. 134–139.

*This translation has been published
with the financial support of NORLA.*

*Преводът на тази книга е осъществен
с финансовата подкрепа на NORLA.*

Thorbjørn Egner
Folk og røvere i Kardemomme by
© Tekst og illustrasjoner: Thorbjørn Egner 1955, 1980
© Cappelen Damm AS, 2009

Турбьорн Егнер
Хора и разбойници в Кардамоновия град
© Анюта Качева, преводач, 2013
© Турбьорн Егнер, художник, 1955, 1980
© Enthusiast – запазена марка на „Алто
комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2013
ISBN 978-619-164-083-6

ТУРБЬОРН ЕГНЕР

ХОРА И РАЗБОЙНИЦИ В КАРДАМОНОВИЯ ГРАД

Превела от норвежки
Анюта Качева

Илюстрации
Турбьорн Егнер

enthusiast
| Children's
| Books

ПЪРВА ГЛАВА – В КОЯТО СЕ РАЗКАЗВА
ЗА ГЛАВНИЯ ПОЛИЦАЙ БАСТИЯН, ЗА СТАРИЯ
ТОБИЯС, ЗА ЛЕЛЯ СОФИЯ И ЗА ДРУГИ ДОБРИ ХОРА
В КАРДАМОНОВИЯ ГРАД

Кардамоновият град е толкова малък и отдалечен, че почти никой не е чувал за него. Май за него сме чували само аз, ти и тук-там още някой.

Кардамоновият град е също изключително необикновен и в него се случват неща както никъде другаде по света. Понякога по улиците може да се срещнат магарета и камили, но от дъжд на вятър се разхожда и по някой слон, дори два.

В градчето живее старият Тобияс с дългата, предълга брада, тук са и месарят, и ватманът Сюверсен, и бръснарят Съоренсен – и Ремо, и Томи, и леля София, но и мъничката Камумила. Тук живее и най-главен полицай Бастиян, който никога няма желание да арестува когото и да било. По време на кратката си обиколка из града той поздравява учтиво наляво и надясно и бди на всички да им е добре.

НАЙ-ГЛАВЕН ПОЛИЦАЙ БАСТИЯН

Аз съм полицаят Бастиян
и съм човек добър, разбран.
Който усилие положи да бъде добър,
от мен ще остане поласкан.
И бродя аз безспир и бдя
на всички да им е добре,
защото вярвам, че по-хубаво от това няма накъде.

Измислил съм за тази цел Кардамоновия закон
за нашето градче.
И в Кардамоновия закон записано е, че:
„Забранено е човек хора и животни да тормози.
Стига хората да са добри и мили,
пък иначе, ако искат, да ходят и на кокили.“

Точно наред градчето се издига висока кръгловата къща. Това е кулата на стария Тобияс. Той е най-умният човек в градчето, което може би се дължи на дългата му, предълга брада.

Освен всичко останало старият Тобияс отговаря за времето в Кардамоновия град. За целта му е необходим мноооого дълъг бинокъл, с който той седи най-горе в кулата си и неуморно наблюдава света. Съзре ли да се задава буря отдалеко, старият Тобияс излиза на балкона и надава глас, който се разнася над пазара и над цялото градче:

– Внимание, внимание – прогнозата за времето за този следобед: дъжд и лошо време!

И тогава хората наизваждат дъждобрани, гумени галоши и чадъри – и да ги връхлети дъждът, чудо голямо.

Но дори и Тобияс може понякога да сгреша, защото никак не е лесно да се знае *всичко* за времето и за вятъра. Един ден, как-

то си седял във високата кула и наблюдавал, той зърнал внезапно от изток да се задават огромни черни облаци, влачещи след себе си отвратително дъждовно време. Старият Тобияс изскочил веднага на верандата си и отправил предупреждение към градчето:

– Внимание, внимание – прогнозата за времето за този следобед: силен вятър от изток и ужасен дъжд!

– Тях, да му се не види! – възкликнали хората и затичали към домовете си, за да извадят дъждобрани и чадъри. А онези, които имали простряно пране навън, побързали да го приберат, макар и да не било още съвсем изсъхнало.

Но докато вършели всичко това, вятърът обърнал посоката си, облациите отпразили в съвсем друга посока и така и не стигнали до Кардамоновия град. Хората ходели с чадъри в ръце и току хвърляли по някой поглед към небето.

– Няма ли да дойде скоро дъждът? – питали се те.

Ала не дошъл никакъв дъжд. Тогава мнозина се начумерили и заявили:

– Днес старият Тобияс ни измами.

Та този ден не паднала и капчица дъжд. Но на следващия ден Тобияс отново забелязал да се задават далече от изток заплашителни черни облаци. И да се носят с пълнен напред към Кардамоновия град.

– Този път няма грешка – казал си старият Тобияс, забързал да излезе на балкона и да извика над града: – Прогноза за времето за този следобед: вятър от изток и страхотен дъжд!

Тогава обаче бръснарят Съоренсен и леля София, също и търговецът Берг и госпожа Силиус, а и всички останали в градчето казали:

– О, не, Тобияс! Този път няма да се хванем на лъжата ти!

И никой не се втурнал към вкъщи да си вземе чадър, а прането останало да виси на простора отвън. Дамите продължили да се разхождат с най-хубавите си сламени шапки, а на пазара госпожа Силиус преспокойно продължила да продава плодове и зеленчуци.

Този следобед обаче дъждът връхлетял, та направо заплющял по улиците. Всички навън станали вир-вода и се измокрили до кости. Сламената шапка на леля София подгизнала и провиснала над ушите ѝ, плодовете на госпожа Силиус, изнесени на пазара, заприличали на сироп и конфитюр и протекли надолу, а

простряното пране толкова се намокрило, че се наложило да го изстискват наново.

Всички се спогледали почудено.

– Ама че работа – казали си те, – този път той не ни излъга, но все пак останахме излъгани! Тях, да му се не види!

Старият Тобияс има малък приятел. Той се казва Ремо. А малкият Ремо и кучето му Боби често седят горе в кулата при Тобияс и гледат облаците и звездите.

– Виждаш ли онази звезда ей там? – попита една вечер Тобияс. – Това е Звездата на желанията. Когато Луната се напълни наполовина и Звездата застане точно пред нея, можеш да си пожелаеш каквото си поискаш.

– Тогава ще си пожелаеш да стана умник като теб – рече Ремо.

– О, ти така или иначе ще станеш такъв – изказа мнението си Тобияс.

– Мислиш ли?

– Да, естествено. А когато остарея съвсем и повече не мога да дежуря тук, ти ще заемеш мястото ми в кулата и ще отговаряш за времето в Кардамоновия град.

– Няма да се получи – каза Ремо. – Защото си нямам брада.

– И брада ще ти порасне, когато му дойде времето – отговори старият Тобияс.

После вдигна бинокъла и заглежда света, докато пееше песента си за времето на изток, за времето на запад, за времето на север и за времето на юг:

ПЕСЕН ЗА ВРЕМЕТО

Зададе ли се есента
и от изток вятър подаде глава,
дъжд и лошо време се настаняват
и тук, и там по света.
В Кардамоновия град
всички се подслоняват,
ако се окаже, че нямат
някой голям чадър подръка.

От север задуха ли вятър
и снежни хали завият,
тогава на вратата вятърът чука
и дебели дрехи обличае тука.
Онзи, който откаже
дебели дрехи да сложи,
ще се смръзне той така,
че с посинял от студ нос
ще се изложи.

Зададе ли се от запад вятър,
ой, ой, ой,
идват бури, идват хали,
вкъщи ти си стой.
Че той изневиделица
се настанява
и направо хората отвява.
А онзи, който ходи със чадър,
може да се каже,
че направо полетява.
И без шегя, с вятъра той почти
от града ни изхвърчава.

Но щом южнякът погали тревата,
на мен ми става светло на душата.
Без усилие дори времето познавам.
Тревогата у мен се стопява,
защото любимото слънце изгрява.
И на всички бодро заявявам:
– Внимание,
най-последно лятото при нас
дошло е в този час.

www.entusiast.bg

9 786191 640836

Цена 15 лв.